

Folk factory – nový desetidílný cyklus **ČT**. Co díl, to skvělá muzika jedné kapely či písničkáře, nasnímaná a nahraná formou studiové session. Sklepní prostor již zrušeného televizního studia Typos vytvořil vizuálně zajímavou a akusticky příjemnou kombinaci továrny a obývacího pokoje. Způsob natáčení byl podřízen co nejlepší zvukové kvalitě, kapely hrají v netradičním rozestavení, v jakém je na pódiu těžko uvidíte: tak, aby muzikanti mohli jako na studiovém nahrávání desky co nejlépe reagovat sami na sebe. Nesledujeme tak běžný koncert, ale vlastně tvůrčí práci – včetně přiznaných sekvencí hledání správného zvuku či spontánních reakcí na chyby. Výsledkem je dráždivá kombinace intenzivního muzikantského soustředění a zároveň neformální uvolněnosti! Ostatně i koření rozhovorů vznikalo tak, že kdokoliv z přípravného štábu se mohl hudebníků zeptat na cokoliv. Výběr interpretů představuje kombinaci „klasiků“ folku a folk-rocku společně s tvůrci střední generace, kteří tvoří trendy posledních let. Netvrdím, že to je deset nejlepších současných autorů a interpretů, takto muzikanty mezi sebou poměřovat nechci! Ani netvrdím, že to je jediný možný výběr, ostatně kapel či písničkářů, které bych v podobném pořadu viděl rád, je mnohem víc než deset. Ale je to výběr, který má svou váhu, výběr muzikantů, kteří nekonzertují z podstaty. A tady skončím se strohým PR a přidám několik zcela osobních pocitů k jednotlivým dílům + data, kdy můžete na

ČT-Art

pořad v noci (

cca 21:30

) v premiéře sledovat (na internetu bude pověšený vzápětí též).

5.1. Bratři Ebenové. Pro mě legendy. Precizní přístup k hudbě, kde každá nota má své místo. Jako jediná kapela nechtěli vůbec žádné publikum, aby měli naprostý klid na nahrávání.

Sledovat třeba kytaristu

Pavla Skálu při práci je muzikantská vysoká

škola, ale tohle by se dalo napsat o každém z nich. A v pauzách velmi milí a skromní lidé, s nimiž se dala probírat nejen muzika, ale i spousta jiných témat. Pokud bych měl vypíchnout konkrétní písničku – na jejich poslední desce mě dostala skladba

Zapomeneš

– a nejinak tomu bylo i ve studiu.

12.1. Jablkoň. Pěvecké těžiště se přesouvá z **Michala Němce** na **Marii Puttnerovou**. I

Napsal uživatel Ivo Cicvárek - dramaturg cyklu
Úterý, 06 Prosinec 2016 23:10

---

některé starší kousky kapela přearanžovala pro její křehký a zároveň výrazný hlas. Co mě dostalo nejvíc: Jablkoň pro televizi zahrála několik písniček ve světové premiéře. V době vysílání už je můžete znát z desky, ale v létě, kdy jsme točili, to byly písničky, které ještě nikdo živě neslyšel. Žádná sázka na jistotu, odvaha!

19.1. Jananas. Kdo by čekal pouze prvoplánovou legraci, bude asi překvapený. Jananas zvláště. Ne že by se vzdal slovních hříčků a ironie, ale do písniček se dostává stále víc temných podtextů. Jasně, už na jejich prvotině byly skladby typu *Zálohovaná*, ale podobně laděných textů, kdy se pod legrací skrývají velmi hořké příběhy, v repertoáru Jananasu přibývá. Stylově nezaměnitelní, sehraní, radost s nimi pracovat!

26.1. Janoušek a Vondrák. Slávek Janoušek zvolil bilanční průřez svou tvorbou. A vznikl velmi zvláštní tvar – koncert rozmáchlým obloukem mapuje celý život člověka, nejdůležitější okamžiky od narození po smíření se smrtí. Nechybí dětské písně z posledních desek, i zatím na albech nenahrané bilanční texty jako *Každý potřebuje otce*. A tohle všechno zkombinované třeba s klasickou skladbou *Jakubovi*

vytvořilo velmi kompaktní atmosféru. Patřím navíc k těm, kterým se velmi líbí „návrat“ Slávkova dávného spoluhráče Luboše Vondráka – jeho doprovodná kytara je jednoduchá, neexhibující, účelná. Do studia si s sebou také vzali

Ládu Zítku

s foukačkami a funguje to.

Folk na ČT-Art v roce 2017

Napsal uživatel Ivo Cicvárek - dramaturg cyklu
Úterý, 06 Prosinec 2016 23:10
